

Sygn. akt IV KZ 16/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2019 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany R. K. złożył sporządzony przez siebie wniosek o wznowienie postępowania i wyznaczenie obrońcy z urzędu. Zarządzeniem z dnia 18 października 2018 r. wyznaczono wnioskodawcy obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Obrońca złożył opinię prawną, w której stwierdził brak podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie R. K., zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 2 czerwca 2006 r., sygn. akt II Ka [...], jak też zasygnalizowania potrzeby wznowienia postępowania z urzędu. W zaistniałej sytuacji zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2018 r. na podstawie art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 i 2 k.p.k. wezwano wnioskodawcę do „usunięcia w terminie 7 dni (...) braku formalnego przez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez ustanowionego z wyboru adwokata albo radcę prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku”. Wobec nieuzupełnienia przez

wnioskodawcę braku w terminie, zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt AKo [...], sędzia Sądu Apelacyjnego w [...] na podstawie 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówiła przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Zarządzenie to zaskarżone zostało przez R. K.. W zażaleniu wnioskodawca zakwestionował prawidłowość przeprowadzonego w jego sprawie postępowania karnego, wskazując zarazem, że „oddalenie mojego wniosku jest niczym innym jak obroną organów prawa i wymiaru sprawiedliwości – broniąc te osoby które doprowadziły aby ja został skazany za co – nie poczyniłem tych czynów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie jest oczywiście bezzasadne i nie zawiera żadnych argumentów wskazujących, że zaskarżone zarządzenie jest niezgodne z prawem. Świadczy natomiast o niewiedzy skarżącego, jakie przesłanki muszą zaistnieć, by mogło dojść do wznowienia postępowania sądowego w sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem, jak też reguł procedowania w tej materii. Chociaż zainteresowanemu przesłano opinię obrońcy, tłumaczącą, dlaczego stwierdził on brak podstaw do wznowienia postępowania, należy podkreślić, że samo przeświadczenie skazanego o błędności wyroku, wsparte własną wersją zdarzeń będących przedmiotem osądu, nie uzasadnia wznowienia postępowania. Skazany powinien też wiedzieć, że zaskarżone zarządzenie nie jest równoznaczne z oddaleniem jego wniosku; stwierdza jedynie, że z przyczyny formalnej nie może on zostać przyjęty do rozpoznania. Przyczyną tą jest niespełnienie wymaganego przez ustawę warunku, aby wniosek o wznowienie postępowania, gdy nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony przez zajmujący się obsługą prawną podmiot fachowy – adwokata albo radcę prawnego występującego w charakterze obrońcy, względnie pełnomocnika (art. 545 § 2 k.p.k.). Podyktowane jest to dążeniem, by przedmiotem uwagi sądów były wnioski opracowane przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę prawniczą, rozumiejące istotę postępowania wznowieniowego i przesłanki niezbędne do jego zainicjowania.

Jak wspomniano, w niniejszej sprawie zapewniono skazanemu możliwość skorzystania z pomocy prawnej obrońcy, zaś fakt, że nie znalazł on podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania nie świadczy, że pomoc tę świadczył nierzetelnie. Jeżeli natomiast skazany, mimo przekazanego mu

wezwania i pouczenia o skutkach jego niewykonania w terminie, nie usunął braku formalnego złożonego przez siebie wniosku o wznowienie postępowania, jedyną możliwą – w świetle powołanych w zarządzeniu przepisów – decyzją była odmowa przyjęcia wniosku. Nie wyklucza ona złożenia w przyszłości przez skazanego spełniającego ustawowe wymogi wniosku o wznowienie postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.